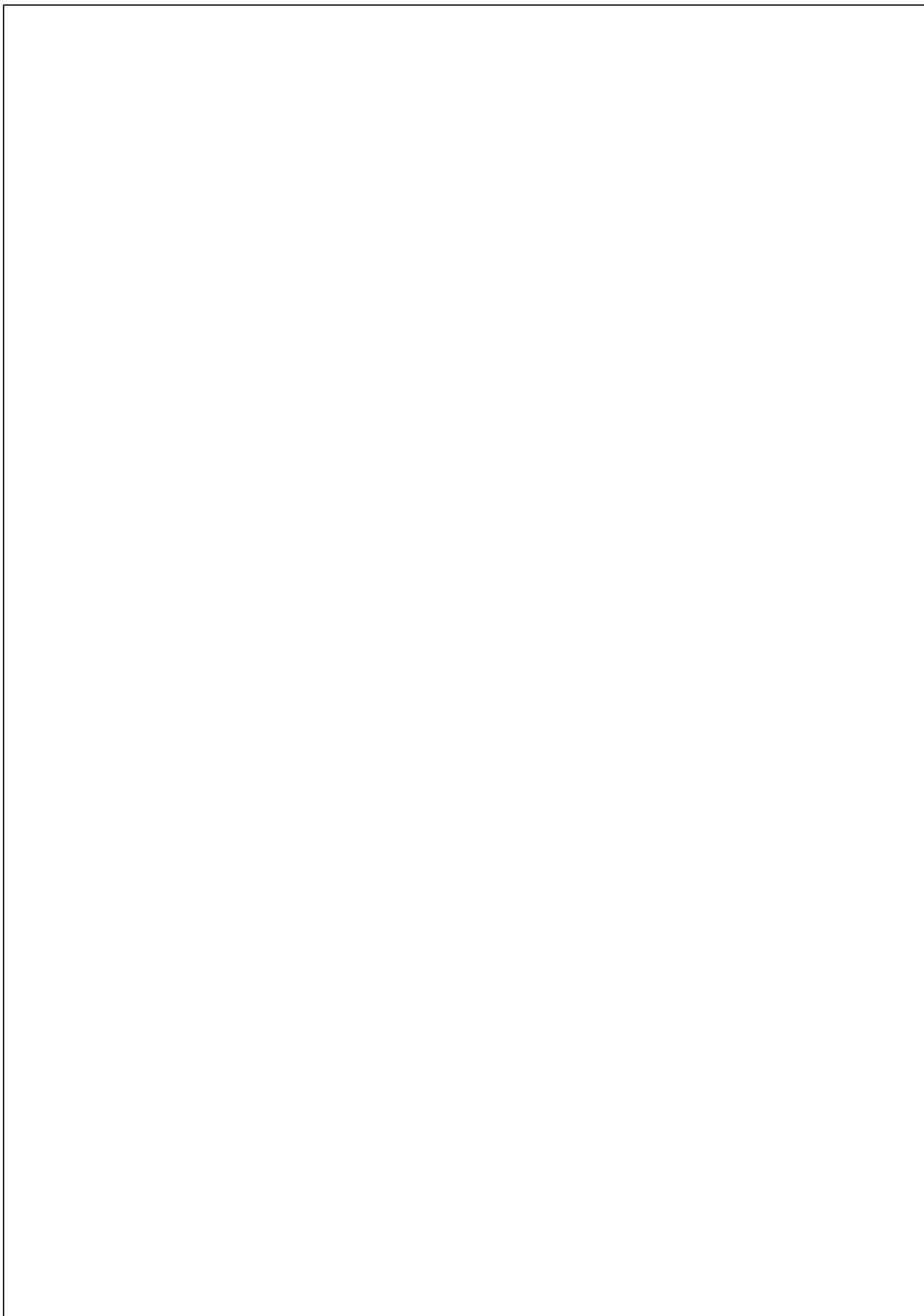

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/198615,Pawel-Tomasik-Pierwszy-wiec-Marca-68.html>
27.02.2026, 09:22

[Następny](#)

[Powrót](#)

Paweł Tomasik: Pierwszy wiec Marca '68

8 marca 1968 r. na dziedzińcu Uniwersytetu Warszawskiego odbył się wiec, który dał początek wydarzeniom określanym mianem Marca 1968 r.

08.03.2026

[Marzec 1968](#)

W piątek, 8 marca 1968 r. o godzinie 12:00, przed gmachem Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego przy ul. Krakowskie Przedmieście zebrało się ponad tysiąc osób. Irena Lasota odczytała rezolucję, w której m.in. potępiono represjonowanie studentów protestujących przeciwko zakazowi wystawiania „Dziadów” w Teatrze Narodowym, co uznano za pogwałcenie art. 71 Konstytucji PRL, żądano unieważnienia decyzji o usunięciu z UW Adama Michnika i Henryka Szlajfera oraz umorzenia postępowania dyscyplinarnego przeciwko studentom obwinionym o udział w demonstracji po ostatnim przedstawieniu „Dziadów”. Domagano się, aby w ciągu dwóch tygodni prof. Henryk Jabłoński, minister oświaty i szkolnictwa wyższego, oraz prof. Stanisław Turski, rektor UW, udzielili studentom odpowiedzi na przedstawione żądania.

W trakcie wiecu wyrażono też poparcie dla rezolucji nadzwyczajnego walnego zebrania Oddziału Warszawskiego Związku Literatów Polskich potępiającej zaostrenie cenzury i zdjęcie z afisza „Dziadów” Adama Mickiewicza. W związku z tym, że organizatorzy nie dysponowali sprzętem nagłaśniającym, a wystąpienie Ireny Lasoty było słabo słyszalne, rezolucję ponownie odczytał Mirosław Sawicki.

„Aktyw robotniczy”

Wkrótce potem na dziedziniec UW wjechało kilka autokarów z, jak to określono w późniejszym przekazie propagandowym władz, „aktywem robotniczym”. W rzeczywistości byli to aktywiści PZPR z kilku dużych warszawskich zakładów pracy i urzędów centralnych. Między przybyłymi mężczyznami a zebranymi pod gmachem BUW doszło do utarczek słownych i przepychanek.

Zebrany tłum przemieścił się pod gmach rektoratu. Z balkonu tego budynku prorektor Zygmunt Rybicki wezwał manifestujących do rozejścia się, ale ostatecznie, pod wpływem głośnych protestów, zgodził się przyjąć delegację studencką, z którą podjął rozmowy.

Około godziny 13.50 autokary z „aktywem robotniczym” opuściły teren uczelni, ale około pół godziny później przebywający jeszcze na terenie UW zostali zaatakowani od strony ulicy Oboźnej przez grupę 300-400 ORMO-wców, wyposażonych w pałki, a od strony bramy głównej przez kompanię funkcjonariuszy ZOMO.

* * *

Jeszcze tego samego dnia oraz w dniach następnych w Warszawie doszło do licznych manifestacji i zajęć ulicznych. Wydarzenia na Uniwersytecie Warszawskim uruchomiły lawinę. W środowiskach akademickich w całym kraju potępiano brutalną akcję milicji, organizowano wiece i strajki studenckie. W kilkunastu miastach Polski doszło do zajęć ulicznych.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

Marzec 1968

Artykuł